

УДК 391.3 (477)-053.2

Король Н. Я.

Львівський державний коледж легкої промисловості, Київський національний університет технологій та дизайну

НАРОДНІ ТРАДИЦІЇ У ПРОМИСЛОВОМУ ВИРОБНИЦТВІ ДИТЯЧОГО ОДЯГУ В УКРАЇНІ: МИСТЕЦЬКА ЦІННІСТЬ СТИЛІСТИЧНИХ ІНТЕРПРЕТАЦІЙ

Король Н. Я. Народні традиції у промисловому виробництві дитячого одягу в Україні: мистецька цінність стилістичних інтерпретацій. Стаття присвячена аналізу інтерпретацій народних традицій у дитячому одязі, що виготовляється на промислових підприємствах сучасної України, зокрема, звертається увага на особливості стилізації кроїв, форм та декору народного костюма в сучасному одязі для дітей різних вікових категорій; окреслюються функціональні та художні особливості складових дитячого одягу для широкого вжитку з огляду доцільності їхнього продукування та, відповідно, мистецької цінності. Дослідження фокусується на специфіці діяльності провідних українських підприємств із пошиття трикотажного одягу для дітей та молоді «Софія», «Ріто». В процесі дослідження аналізуються колекції, асортимент трикотажних виробів, у яких відображаються особливості інтерпретації народних традицій. На основі мистецтвознавчого аналізу автор вирізняє художні особливості матеріалів, крою, колориту, декору ансамблів одягу для дітей, що спроектовані за народними мотивами та окреслює перспективи подальшого розвитку цього сегменту української індустрії моди.

Ключові слова: народні традиції, дитячий одяг, стилістичні інтерпретації.

Король Н. Я. Народные традиции в производстве детской одежды в современной Украине: художественная ценность стилистических интерпретаций. Статья посвящена анализу интерпретаций народных традиций в детской одежде, производимой на промышленных предприятиях современной Украины, в частности, обращается внимание на особенности стилизации кроя, форм и декора народного костюма в современной одежде для детей разных возрастных категорий; определяются функциональные и художественные особенности составляющих детской одежды для широкого потребления, учитывая целостность их изготовления и, соответственно, художественную ценность. Исследование фокусируется на специ-

фике деятельности ведущих украинских предприятий по пошиву трикотажной одежды для детей и молодежи «София», «Рито». В процессе исследования анализируются коллекции, ассортименты трикотажных изделий, в которых отражаются особенности интерпретации народных традиций. На основе искусствоведческого анализа автор выделяет художественные особенности материалов, кроя, колорита, декора ансамблей одежды для детей, спроектированных по народным мотивам, и определяет перспективы будущего развития данного сегмента украинской индустрии моды.

Ключевые слова: народные традиции, детская одежда, стилистические интерпретации.

Korol N. Folk Traditions in industrial production of children clothing in modern Ukraine: artistic value of stylistic interpretations. This article analyzes the interpretations of folk traditions in children's clothes manufactured in industrial enterprises of modern Ukraine, in particular; draws attention to the styling features cuts, shapes and decorative folk costumes in contemporary clothing for children of different ages; outlines the functional and artistic features of the components of children's clothing consumer considering the appropriateness of their production and consequently artistic value. The study focuses on the specifics of the leading Ukrainian enterprises of knitted garments for children and young people «Sofia», «Rito». The study analyzed a collection of knitwear range, which displays features interpretations of folk traditions. Based on the art analysis by distinguished artistic features of materials, cut, color, decor ensembles clothes for children, designed to the traditional motives, author on the research determines the perspectives for the future development of this segment of the Ukrainian fashion industry.

Keywords: folk tradition, children's clothes, stylistic interpretation.

Постановка проблеми. Актуальність.

У поступі сучасного промислового дизайну в Україні особливо актуалізується проблематика відповідності виробів міжнародним стандартам якості, факторам моди та особливостям формування національної моделі, що характеризується швидким розвитком, обумовленим ринковими економічними умовами та специфікою етнорегіональних особливостей.

У процесі активної діяльності підприємств легкої промисловості, зокрема текстильних підприємств із виготовлення одягу для дітей в сучасній Україні, особливо актуальною постає проблематика не лише функціональних характеристик дитячого одягу, а й його естетичних якостей, що формуються на основі художньо-стилістичних особливостей, що відповідають традиціям, фактору моди та особливостям професійного фахового вишколу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблематика інтерпретацій народних традицій в сучасному одязі для дітей неодноразово висвітлювалася провідними українськими істориками, етнографами [3], мистецтвознавцями [4], зокрема значний внесок у дослідження інтерпретації наці-

ональних традицій у сучасному костюмі для дітей із позиції художньо-асоціативного бачення внесла відома українська вчена Т. Ніколаєва в своїх наукових працях останніх десятиліть [1; 2]. Значна увага приділяється функціональним, гігієнічним та психологічним характеристикам дитячого одягу науковцями — соціологами, психологами, меншою мірою — мистецтвознавцями.

Відтак, серед поставлених **цілей статті** виокремлюється вирішення проблематики актуальності впровадження у сучасне моделювання костюму для дітей в Україні національних традицій та визначення їх мистецької вартості, що має безпосереднє наукове та практичне значення.

Зв'язок із науковими чи практичними завданнями. Наукова новизна дослідження інтерпретації народних традицій у промисловому виробництві дитячого одягу в Україні полягає у введенні у науковий обіг досі невідомих колекцій одягу для дітей, інспірованих народним мистецтвом, що проєктуються та впроваджуються у сучасне виробництво провідними дизайнерами текстильних підприємств та закладів професійної освіти України.

Практичне значення дослідження окреслюється введенням результатів дослідження у навчально-методичні курси з основ моделювання та художнього оформлення дитячих виробів різних вікових груп, навчальних курсів із історії дизайну одягу в Україні та курсів лекцій із збереження народних традицій у сучасному українському дизайні.

Висновки, отримані в результаті роботи, можуть бути використані як навчально-методична база при створенні навчально-методичних курсів із професійно-орієнтованих дисциплін у навчальних закладах України.

Виклад основних результатів дослідження. У 90-х рр. ХХ ст. із здобуттям Україною незалежності, актуальною стала проблематика промислового виробництва дитячого одягу, адже порушилися установлені системи впровадження модних тенденцій в масове виробництво, налагоджені в радянський період у 70–80-х рр. ХХ ст.

У радянському виробництві дитячого одягу повоєнних років налагодилася чітка ієрархічна схема проєктування одягу провідними фахівцями Будинків моделей одягу, проєкти яких обов'язково узгоджувалися з Центральним будинком моделей у Москві, які, у свою чергу, передавали свої ескізи моделей одягу на узгодження з «Укрлегпромом», науково-дослідним інститутом для оцінки рівня якості та перспективи майбутнього впровадження у промислове виробництво. Чітко регламентувалися також витрати на матеріали та їх якість, процеси зменшення економічних витрат на виробництво тощо. При цьому художники-модельєри значну увагу приділяли не лише зовнішнім естетичним ознакам дитячого одягу, а й дотримувалися специфіки конструювання дитячого одягу відповідно до гігієнічних, вікових та психологічних норм.

Застосовувана при розробці моделей дитячого одягу уніфікація вузлів і деталей дозволяла макси-

мально механізувати працю робітників, на думку провідних спеціалістів галузі, сприяла підвищенню продуктивності праці, поліпшенню якості продукції. Окрім чіткої системи впровадження модних тенденцій у конструювання дитячого одягу в легку промисловість за посередництвом «Укршвейпрому», НДІ Укршвейпрому на підприємства, в СРСР і в УРСР, зокрема, щорічні зміни у моделюванні дитячого одягу популяризувалися завдяки публікаціям модних альбомів та листівок з моделями і викрійками дитячого одягу «Мода дітям» Центрального будинку моделей одягу в Москві, «Детское платье» ГУМу (Державного універмагу в Москві), «Мода дітям» регіональних будинків моделей одягу Києва, Харкова, Дніпропетровська, Львова, що надавало можливість пересічним громадянам шити дитячий одяг в домашніх умовах, таким чином одягати дітей «модно».

Відтак, перед новоствореною українською промисловістю, що лише починала діяти в умовах ринкової конкуренції, постало питання налагодження власної лінії розвитку промислового виробництва дитячого одягу як з урахуванням якісних загальносвітових модних тенденцій, так і збереження національних традицій. Показовою також у проєктуванні та майбутньому виготовленні дитячого одягу в радянській Україні 60–80-х рр. ХХ ст. була система стандартизації та уніфікації конструктивних основ дитячого одягу.

Продовжуючи традиції моделювання дитячого одягу в незалежній Україні в 90-х рр. ХХ ст., як загалом у моделюванні одягу, так і в розвитку дитячої моди, на нашу думку, можна простежити певний сплеск індивідуалізму, що прийшов на зміну масовим модним тенденціям з виокремленням індивідуальної творчої манери дизайнера, авторської модою, що принесло вагомий позитивні результати в розвитку сучасної моди в Україні.

На жаль, негативним наслідком порушення установлені системи моделювання дитячого одягу в Україні у 1990-х — на початку 2000 рр. були втрачені зв'язки дизайнерів із масовим виробництвом, особливо в пошитті дитячого одягу, що негативно відобразилося на впровадженні модних тенденцій дитячої моди серед широкого кола споживачів.

Загалом, можна виокремити два незалежних вектори розвитку дитячої моди в сучасній текстильній індустрії: масове виготовлення дитячого одягу на діючих текстильних підприємствах та комбінатах та індивідуальна авторська мода для дітей, яку пропонують провідні українські дизайнери моди. Щоправда, потрібно акцентувати увагу на тому факті, що здебільшого, майстри високої моди в сучасній Україні, апелюють до інтерпретацій народних традицій в ансамблях дитячого святкового одягу, натомість, меншою мірою це торкається повсякденної дитячої моди.

Окремі цитати, зокрема традиційну українську вишивку, активно впроваджують в промислове трикотажне виробництво дитячого одягу невеликі текстильні підприємства, зокрема трикотажна

фабрика ВАТ «Софія» м. Бровари (Київщина), виготовляючи дитячі святкові сорочки, жупани тощо. Згадана трикотажна фабрика, заснована під Києвом ще в 1963 р., а в 1993 р. реорганізована у Відкрите акціонерне товариство з новітнім технологічним устаткуванням для трикотажного виробництва.

Широкий асортимент трикотажних виробів, що виготовляються сьогодні на фабриці, містить і високоякісні вироби дитячого одягу. Провідною відправною точкою у впровадженні народних традицій у сучасне трикотажне виробництво стало копіювання автентичних первовзорів традиційних вишиванок із різних історико-етнографічних районів України та їх фотографічне перенесення на площину трикотажного виробу.

Найбільшу частку на ринку дитячої продукції фабрики складають дівчачі та хлопчачі трикотажні сорочки, декоровані імітацією вишивки за традиційними усталеними схемами — на горловині та обшлагах рукавів. Крій цих виробів також зберігається традиційний: тунікоподібний з відрізним рукавом для хлопчачих та дівчачих сорочок та розширений із рукавом типу «реглан» для дівчаток. Відповідно, візерунок у цих зразках розміщується за формою та наслідує архаїчні прототипи. Для широкого кола споживачів дизайнери фірми пропонують певні новації в спрощенні кольорової гами та її зведенню до кількох контрастних тонів: білого, червоного та чорного; білого, блакитного та синього; чорного, червоного та оранжевого тощо. Орнаментальні композиційні схеми, запропоновані до тиражування, здебільшого, будуються на фрагментах стрічкових лінійних геометричних орнаментів, що формують різноманітні поєднання ромбоподібних мотивів різного розміру та лінійного потрактування, споріднені із вишивками західних регіонів України. Більшою спорідненістю із традиційною вишивкою центральних та східних регіонів України вирізняються зразки трикотажних сорочок для дівчаток, декоровані реалістичними рослинними орнаментами стилізованих галузок калини у поєднанні із листям дуба та спіралеподібними завитками.

Подібним чином дизайнери трикотажної фабрики «Софія» вирішують інтерпретацію народних традицій у поясному одязі для дітей. Зокрема, провідні функціональні характеристики вирізняють короткі до колін вовняні спіднички для дівчаток без застібок, зручні для одягання та вільного носіння. Декор таких виробів будується за двома схемами: поперечне чередування гладких та орнаментованих смуг по всій формі спіднички, що уподібнює виріб до традиційних запасок та обгорток із західних областей України, зокрема Гуцульщини та Буковини; та декор у вигляді орнаментальної смуги, що розташовується по подолу спіднички та переходить вертикально до пояса, нагадуючи центральноукраїнську плахту та спосіб її пов'язування. Колорит згаданих виробів варіюється відповідно до загальної гами та будується на співставленні контрастних за тоном кольорів. До асортименту складових дитячого святкового костюму художники фабрики

включають також безрукавки — кабати, за формою та декором тотожні традиційним виробам народних майстрів Гуцульщини. Відтак, яскравого червоного кольору кабати для хлопчиків та дівчаток декоруються геометричним орнаментом ромбовидного характеру із крапленнями «баранячих ріжок», кіл, трикутників яскравих насичених оранжевих та зелених кольорів.

Для дівчаток підліткового віку дизайнери підприємства «Софія» урізноманітнюють асортимент завдяки осучасненню крою сорочки на основі туніки та більш вільному розміщенні декору, зберігаючи при цьому традиційну орнаментику.

Але, загалом, у цих зразках спостерігається певна тенденція до функціональної стилізації кроїв традиційних форм дитячого одягу, спрощення традиційних орнаментальних схем та тонального насичення кольорової гами.

У більшості випадків технологи, дизайнери підприємства «Софія» обмежуються лише копіюванням декору традиційної української вишивки, не трансформуючи народних первовзорів.

Цілковіт інший підхід до інтерпретації народних традицій у сучасному жіночому та дівочому одязі пропонують дизайнери одного з найпотужніших трикотажних підприємств, що функціонують сьогодні в Україні — «Дому моди» «RITO». Модний будинок трикотажного одягу заснований 1992 р. на основі співпраці Тетяни Абрамової та дизайнера Олени Дерев'яно з метою якісного проектування, виготовлення та тиражування трикотажних виробів на основі поєднання традицій та найновіших техніко-технологічних прийомів виготовлення трикотажу класу «люкс».

Упродовж багаторічної діяльності колектив підприємства залучає до співпраці відомих дизайнерів та двічі на рік пропонує для продажу на український та міжнародний ринок колекції «прет-а-порте» жіночого трикотажного одягу. Відтак, у результаті творчих пошуків дизайнера Ганни Панченко у співпраці з конструкторами та технологами підприємства влітку 2011 р. до тиражованого виробництва була представлена літня колекція трикотажного одягу «Лісова пісня», інспірована етнічними мотивами. Весь модельний ряд колекції виконаний виключно з натуральних матеріалів: бавовни, шовку, віскози та вовни, характерних для традиційного народного одягу. Широкий асортимент суконь, тунік, сарафанів та комбінезонів за формою та кроєм спроектований на основі сучасних модних тенденцій з урахуванням вікових та гендерних особливостей крою.

Ще однією визначальною особливістю колекції ансамблів дівочого одягу з трикотажу за народними мотивами стала імітація фактури та текстури домотканого волокна, що надало виробам виразного етнічного звучання. Більшість костюмів колекції декоровані цитатами — зразками традиційної народної вишивки багатьох історико-етнографічних районів України, здебільшого, скомпонованими на основі ромбоподібних геометричних орнаментальних мотивів. Кольорова гама колекції будується на поєднанні

ні білого, червоного та синього кольорів — кольорів традиційної української вишиванки. Їх поєднання в одному ансамблі варіюється від поєднання близьких за тоном колористичних рішень — до експериментальних контрастних варіацій. Також дизайнери підприємства завдяки акцентним вкрапленням насичених блакитних та жовтих тонів намагаються надати виробам актуального модного звучання.

Інтерпретацію етнічних мотивів для дівчаток підліткового віку, яку пропонують дизайнери модного будинку моди «Ріто», умовно можна розділити на кілька груп відповідно до джерел творчої інтерпретації частку творчих інспірацій складають фрагменти геометричних орнаментальних композицій, що запозичені із традиційної вишивки західноукраїнських історико-етнографічних районів.

Зокрема, основу композиції складають лінійні візерунки, що будуються на основі чергування крупних ромбоподібних орнаментальних форм, подекуди доповнених завершеннями у вигляді так званих баранячих ріжок, павучків тощо. Лінійний ритм орнаментальних форм за тоном та кольором узгоджується із конструктивною та тональною ритмікою форми костюма. Лінійні ромбоподібні візерунки найрізноманітнішим чином підкреслюють специфіку крою плаття та подекуди виконують не конструктивні, а виключно декоративні функції. Дизайнери будинку моди «Ріто», наголошуючи на якісних характеристиках трикотажу із натуральних волокон, як правило, звертаються до лаконічних облягаючих силуетних вирішень та розміщують орнаментальний декор фризом в нагрудній частині плаття, узгоджуючи тональні та колористичні особливості моделі.

Подекуди, святкові трикотажні ансамблі, що складаються із блузи та спідниці, декоруються традиційним способом, характерним для оздоблення народної вишиванки. Так, трикотажна блуза білого кольору облягаючого силуету, в нагрудній частині декорована уставкою із симетрично розташованих ромбоподібних орнаментальних мотивів синього червоного та чорного кольорів, та вертикальними фризовими орнаментальними вставками по всій довжині рукавів. Гармонізація декору всіх складових ансамблю досягається завдяки декоруванню прямого крою спіднички боковими вертикальними орнаментальними композиціями.

Вишуканості та гармонійності святковим ансамблям будинку моди «Ріто» надає використання контрастного темного декору на світлому тлі виробу та навпаки — світлих лінійних візерунків на темному фоні трикотажу благородних натуральних кольорових відтінків. Так, орнаментальні смуги лінійних візерунків світлих тонів декорують сукню темного синього кольору приталеного силуету. Декор розташовується традиційно в нагрудній частині сукні та фризом по низу плаття. Орнаментальні композиційні схеми будуються на основі ритмічного чергування ромбоподібних мотивів, за кольором та тоном узгоджених із загальною тональною та кольоровою гамою. В основі орнаментальної фор-

ми — ромб, розчленований дрібними трикутними та прямокутними елементами, запозичений із традиційного мистецтва мешканців підкарпатських та карпатських етнографічних регіонів України. Узгодженість ансамблю костюму досягається завдяки функціональним доповненням — аксесуарам: торбинкою та прикрасам, що повторюють засоби декорування провідних складових виробу.

Подібну композиційну схему декорування на основі фризового лінійного розміщення декору пропонують дизайнери будинку «Ріто» і для вирішення окремих складових костюму: спідниць, блуз, тунік найрізноманітніших форм та кроїв, сезонних модних силуетів. Орнаментальні смуги у вигляді ромбоподібних мотивів подекуди виконують декоративну функцію, або ж виступають у ролі формуючої домінуючої складової крою плаття для дівчаток підлітків. Так, формотворчими характеристиками вирізняються етнічні мотиви, використані для конструктивного моделювання ліфу плаття для дівчаток, де провідний орнаментальний мотив ромба слугує домінуючою композиційною будовою нагрудної частини виробу. Колористична гармонізація декору будується на контрастному співставленні червоно-синьої вишивки у верхній частині плаття та однотонною охристою спідничкою. Подібним чином дизайнери використовують народну вишивку в наступних моделях колекції, засадничо акцентуючи на домінуючих мотивах, що мають конструктивне та формотворче значення, зокрема, незмінною залишається композиційна будова облягаючого ліфа плаття з двома ромбоподібними орнаментальними мотивами в нагрудній частині та відрізний низ у вигляді спідниці. Форма якої продиктована найновішими модними тенденціями кльошованого, рівного чи трапецієподібного силуету. Орнаментальні композиції, що використовують дизайнери, залишаються незмінними з центральним ромбоподібним мотивом, у який вписані елементи хрестів, трикутників, трикутних шевронів тощо. Незмінною також залишається кольорова гама трикотажного декору, що формується на основі традиційної вишиванки, зокрема червоно-синього позитивно-негативного віддзеркалення.

Більшою ошатністю та вишуканістю вирізняються жіночі плаття та ансамблі одягу для дівчаток, запроектовані в будинку моделей «Ріто», що моделюються на засадах співставлення натурального волокна-вовни, сірого кольору нитки та виваженого декору ахроматичного спектру, де етнічні мотиви у вигляді орнаментальної смуги із ритмічно повторюваних ромбів використовуються як декоративні вставки в деталях крою плаття. Новаторськими модними тенденціями вирізняються тут динамічні асиметричні силуети суконь, конструкція, форма та різноманітні силуети плаття.

Продовженням етнічної тематики в моделюванні модного плаття для підлітків-дівчат можуть слугувати дизайнерські розробки будинку «Ріто», де використовуються прямі цитати, запозичені з елементів традиційного костюму, зокрема це

пояси-крайки, що доповнюють дівочі ансамблі плаття вільного крою, або ж ткани смугасті вставки, що формують конструктивні доміанти композиції жіночої сукні, зокрема шевроноподібний трикутний ліф модного силуету плаття. При чому, в орнаменталізації декору можна простежити типові смугасті візерунки, побудовані на ритмічному чергуванні гладких та орнаментованих смуг контрастного за тоном та кольором навантаження. Композиційним акцентом, що посилює звернення до народних традицій у вказаному типі трикотажних жіночих ансамблів одягу виступають численні китиці (кутаси), які окреслюють декоративне звучання композиції.

Цілковито іншу лінію джерел творчих інспірацій народних традицій в моделюванні для дівчаток підліткового віку пропонують дизайнери «Ріто», апелюючи до рослинної орнаментики «петриківських розписів». Основу композиційної структури багатьох варіантів композиційних ансамблів згаданої тематики складає фризова композиція, побудована на основі ритмічного чергування рапортів, укладених із реалістично потрактованих галузок плодів та листя калини, інспірованих кращими зразками народних розписів із відомого осередку народного мистецтва «петриківка» у Полтавській області України. Творчі інспірації дизайнерів будинку «Ріто» у наслідуванні реалістичних мотивів традиційного розпису, на відміну від першоджерел, обмежилися триколірним (червоним, сірим, чорним) вирішенням орнаменту у трикотажному полотні для одягових ансамблів. При чому, дизайнери досить вдало варіативно використовують декоративні орнаментовані фризи для конструктивних та стилістичних характеристик молодіжних жіночих ансамблів. Колорит ансамблів також варіюється в межах контрастної за тоном обмеженої гамою кольорів: сірого, чорного, червоного. Так, фризова композиція з орнаментованих галузок калини творить основу ліфу плечевої частини прямого плаття та переходить в декорування короткого рукава у тиражованих моделях для підлітків і виступає домінантою декоративних характеристик моделі. Подекуди, для підсилення динамічного звучання конструктивної форми костюму, дизайнери будинку «Ріто» звертаються до шевроноподібних декоративних орнаментальних вставок у боковій частині крою тунікоподібного плаття за класичним зразком перев'язування на пояській частині плаття орнаментованої традиційної хустки. Подібні зразки прямого використання форми та декору народної хустки й до сьогодні спостерігаємо в дитячому «етнодизайні» серед широкого загалу, особливо в осередках традиційного мистецтва по всій Україні, зокрема в с. Петриківці Полтавської області, коли хустка складається удвоє та нею оперезується стан дівчинки. Подібним чином моделюються плечові складові верхнього одягу костюму для дівчаток, де форма хустки складається удвоє та робиться отвір у горловій частині, що формує чотирикутну накидку — домінанту дитячого костюму, інспірованого народними мотивами. Відтак, прямі цитати орнаментальних мотивів, форм, складових традиційного костюму

знаходять безпосереднє втілення в аматорських, стихійних дизайнерських розробках, що є актуальними та активно впроваджуються в сучасний функціональний простір.

Висновки. Отже, в результаті розгляду діяльності промислових підприємств із пошиття трикотажного одягу для дітей, що позначений використанням народних мотивів, та мистецтвознавчого аналізу колекцій підприємств «Ріто», «Софія» та інших виявлено, що у виробках для дітей молодшого шкільного віку форми трикотажного одягу залишаються традиційними і вирізняються простотою крою та обумовлюються гігієнічною зручністю (спіднички, сорочки тунікоподібного крою, кабати), відповідно декор цих виробів розташовується за традиційними схемами, що запозичені із народного мистецтва. Орнаментальні схеми декору у таких виробках будуються на основі колористичної зміни нескладних рапортних візерунків геометричного змісту; натомість у трикотажних виробках для дітей підліткового віку, значно збагачується асортимент форм та складових костюму, урізноманітнюються форми одягу, що обумовлюється не лише функціональними складовими, а й тенденціями розвитку світової моди, відповідно, цитати, запозичені із традиційної гуцульської вишивки чи «петриківських розписів» виконують у таких виробках не лише декоративну, а й демаркаційну функції, зокрема, приналежності до українського соціокультурного середовища. Особливими високомистецькими характеристиками вирізняються авторські ансамблі одягу для дітей, запроєктовані на трикотажних підприємствах професійними дизайнерами. Відтак, актуальним завданням в процесі розвитку народних традицій в сучасній українській дитячій моді вважаємо налагодження активної співпраці між професіоналами, що пропонують якісну інтерпретацію традиційного мистецтва в сучасному дизайні, та текстильними підприємствами, що можуть піднести на новий якісний рівень масове виготовлення модного дитячого одягу.

Перспективи подальших досліджень. Висновки, отримані в результаті роботи, можуть стати вагомими підґрунтями для подальшого наукового аналізу процесів збереження, трансформації та інтерпретації народних традицій у формуванні національної моделі дизайну костюму в Україні та перспектив різновекторності його розвитку в майбутньому.

Література:

1. Ніколаєва Т. О. Дослідження розвитку асоціативного підходу до проектування дитячого одягу / Т. О. Ніколаєва // Легка промисловість. — 2007. — № 1. — С. 54.
2. Ніколаєва Т. О. Український костюм. Надія на ренесанс / Т. О. Ніколаєва. — К.: Дніпро, 2005. — 320 с.
3. Сидорович С. Й. Використання в сучасному одязі елементів традиційного вбрання / С. Й. Сидорович // Народна творчість та етнографія. — 1963. — № 2. — С. 14–20: іл.
4. Тищенко В. Використання народних традицій у сучасному дитячому костюмі / В. Тищенко // Народний костюм як виразник національної ідентичності: збірник наукових праць / за ред. д-ра мист-ва М. Селівачова. — К.: ТОВ «ХІК», 2008. — 310 с.: іл.